

baneanlæg, som nu ere dels fuldførte, dels under Bygning; men bør gaa betydelig videre og navnlig bør gaa videre i den Røtning, som Lovforslaget anviser. Naar der kan blive anlagt Sidebaner, som slutte sig til Statsbaner, og dette kan opnaas for et forholdsvis saa ringe Tilskud som det, der her er Tale om, tror jeg, at det allerede i rent finansiell Henseende maa siges at være en ret god Forretning for Staten, da der dog vist neppe er nogen Tvivl om, at disse Sidebaner ville tilføre Hovedbanerne saa stor Forøgelse i Indtægterne, at Renterne af de Kapitaler, Staten skal tilskyde, rigelig vil blive dækkede ved Indtægterne af den forøgede Trafik, der tilføres Hovedbanerne. Det, som egentlig har foranlediget mig til at begjære Ordet, er ikke det, der er i Lovforslaget, men derimod det, der efter min Mening mangler deri, idet jeg — som jeg tror ikke uden Grund — havde ventet, at der var yderligere blevet optaget Forslag om nok en Sidebane; jeg tænker derved paa en Sidebane fra et Punkt paa Vestbanen et Stykke Vest for Hølstebro og nordpaa til Lemvig. Naar der i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag er henpeget paa, at netop de i Lovforslaget nævnte Baner have af en tidligere Indenrigsminister særlig været udpegede som de, der først maatte komme i Betragtning, saa skal jeg ikke benegte Rigtigheden deraf. Det skete nemlig under en Forespørgsel, der blev rettet til den daværende Indenrigsminister, Godseier Estrup, fra — om jeg ikke husker feil — det nuværende ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) angaaende Anlægget af en Jernbane fra Ødense til Svendborg. I sit Svær antydede den daværende Indenrigsminister, foruden Anlægget af en saadan Bane fra Ødense til Svendborg, ogsaa de to andre i Lovforslaget nævnte Jernbaneanlæg. Men derved var ingenlunde ubeløst, at der ogsaa kunde tænkes paa at anlægge flere lignende Sidebaner, og hvis jeg ikke er aldeles feil underrettet, saa har den samme høitærede Minister Aaret iforveien svaret en Deputation fra den Egn, som jeg før nævnte, og som henvendte sig til ham i Anledning af Vestbanens Anlæg, at en Bane som den, Deputationen tilsigtede, nemlig en Bane, som gik ud fra Struer imod Vest til Lemvigegnen, kunde han paa Grund af Forholdene, da man uheldigvis havde Banestykket til Hølstebro, ikke gaa ind paa, hvorimod han vilde finde, at en Sidebane til Lemvig var det, som man burde stræbe hen til. Noget Lignende findes ogsaa udtalt for samme Aar i den Udvalgsbetænkning om den egentlige Vestbanelov, som senere kom til at foreligge. Den Gang forsøgte jeg som Medlem af Udvalget at stille Forslag om at lade Vestbanen gaa ud fra Struer imod Vest til Lemvig Egnen, hvilket jo, naar man ikke havde det uheldige Stykke Bane til Hølstebro, naturligvis vilde have været det

eneste Fornuftige, idet Banen da var kommen til at berøre en forholdsvis folkerig og frugtbar Egn og derved havde draget et godt Opland ind under sig, som nu er gaaet aldeles tabt, og den største Del af Udvalgets Medlemmer var i Grunden ogsaa enig med mig, men paa Grund af den Modstand, som dette Forslag mødte hos den høitærede Minister, fandt jeg at burde frasælde det, for ikke at berede Vestbanelovens Gjennemførelse flere Vanskeligheder, end den allerede havde, hvilket for Ørrigt den Gang slet ikke var saa faa. Det blev dog alligevel udtalt i Udvalgets Betænkning — hvilket fandt Tilslutning af saagodtsom alle Udvalgets Medlemmer — at en Sidebane til Lemvig var det, som man, naar man senere kom til en Udvidelse af vort Jernbanenet, især burde stræbe hen til, og selve Bestigtelseskommissionen, som ifor bereiste Jernbanelinien, har endog ved Valget af Pladsen til den Station, som Sidebanen til Lemvig skal slutte sig til, ved Valget af Pladsen til Stationens Beliggenhed taget Hensyn dertil, saa at denne Sag ikke alene ikke er ny, men endogsaa ligesaa gammel som nogen af de andre her i dette Lovforslag nævnte Sidebaner, som nu foreslaas anlagte, og der er efter min Mening ligesaa meget, som kan ansæres til Fordel for denne som for de øvrige Sidebaner. Jernbanen er paa en besynderlig Maade ved Omstændighederne kommen til at gaa fuldstændig udenom denne Egn, saa at i det Mindste en stor Del af Beboerne have og selv efter Vestbanens Anlæg faae 5 Mil og derover til den nærmeste Station, og det uagtet en Del af denne Egn endog hører til de frugtbareste og tættest befolkede Egne i Vestjylland. Der lever nemlig paa en vis Del af denne Egn omtrent 2,500 Meenestker paa hver Kvadratkil, saa at den ikke alene hører til de folkerigeste Egne i Vestjylland, men endog kan sammenstilles med de bedre Egne i den øvrige Del af Jylland. Banens hele Længde vilde ikke komme til at udgjøre mere end imellem 3 og 4 Mil eller høist 4 Mil, saa at der altsaa er al Sandsynlighed for, at denne Bane langtfra i Forhold til det Tilskud, som den nødvendigvis maatte kræve, vilde blive en af dem, der svarede daarligt Regning, men derimod en af dem, der vilde tilføre Hovedbanen en forholdsvis betydeligere Trafik end nogle af de andre Baner, og det er ikke alene selve den Egn, som Banen kommer til at gennemløbe, som den vil drage i umiddelbar Forbindelse med det øvrige Jernbanenet, men ogsaa Egnen paa den anden Side af Limfjorden, det sydvestlige Thyland, eller rettere den sydvestlige Del af Thisted Amt, vil naturligvis blive dragen ind i en nogenlunde let Forbindelse med Jernbanen, naar der etableres Dampskibsforbindelse over Limfjorden. Som bekendt har jo saagodtsom hele Thisted Amt en meget uheldig Beliggenhed for Jernbaneanlæg, og den Maade, hvorpaa dette Amt lettest